

Ukrajina

Niekoľko postrehov a súvislosti k súčasnej situácii na Ukrajine

Duchovné súvislosti

Veľké dejinné udalosti sa konajú na pozadí určitej duchovnej atmosféry, ktorá je daná konkrétnou konfiguráciou duchovných síl. Pod týmito silami myslíme duchov času, ktorí sa pravidelne striedajú a sú pôvodcami impulzov a inšpirácií, vyvolávajúcich zmeny vo vývoji dejín sveta. Náuku o duchoch času znovu objavil a vedecky sformuloval sofiológ E. Páleš v diele „Angelológia dejín“ na ktorú, pre záujemcov o podrobnosti môžem len odkázať. V súčasnosti pôsobí ako malý 72-ročný duch času Zachariel /Jupiter, ktorý vládne v období 1989-2061.

Archanjel Zachariel je v zmysle duchovného pôsobenia okrem iných funkcií inšpirátorom vzniku veľkých civilizačných politických blokov. Zároveň je ochranným duchom Európy – jej patrónom a ako taký inšpirátorom procesu jej zjednocovania. Rok 1989 bol rokom pádu komunistického bloku, a vybudovaniu zjednotenej Európy. Motorom tohto procesu sa stali hlavne Francúzsko a Nemecko, tvoriace v rannom stredoveku jadro Franskej ríše, ktorá prekvitala práve v rokoch 463-817 n.l., keď tiež vládol Zachariel ako veľký 354-ročný duch času. V Európe vtedy prebiehal na troskách rímskej civilizácie zrod západnej kresťanskej kultúry a vznik nových štátnych útvarov. Franská ríša bola vtedy iniciátorkou zjednocovania Európy na princípoch kresťanstva a garantom vzniku a rozvoja stredovekej vzdelanosti a kultúry. Okrem Franskej ríše v čase Zachariela vznikol na juhovýchode Európy a v Ázii ďalší veľký kultúrny celok Byzantská ríša, ktorá sa stala centrom impulzov a zdrojom inšpirácie pre nasledujúce pravoslávne krajiny Ruska a Balkánu. Popri tom sa sformovala silná Arabská ríša – kalifát s novým náboženstvom – islamom a ktorá priniesla neuveriteľný rozvoj vedy a kultúry a znovuobjavila antickú múdrosť pre stredovekú Európu. Zjednocovanie politických celkov tak prebieha nie na základe nacionálnej ideí (nacionalizmus v anaelských obdobiach), alebo násilnej centralizácie (Orifiel) ale na základe nového silného kultúrneho impulzu. Takto sa v zacharielskej dobe vyvinuli a popri sebe pôsobili v rámci Európy a Ázie 3 veľké civilizačné centrá (ale podobný proces prebiehal aj inde napr. v Amerike vzostup Mayskej ríše), ktoré mali veľký kultúrny význam pre ďalšiu budúcnosť sveta. Podobný proces sa v menšej kultúrnej a politickej intenzite zopakoval počas vládnutia 72-ročného Zachariela ako ducha času v rokoch 1485-1557, kedy v Európe zavládol silný kultúrny impulz renesancie a v islamskom svete nastal vzostup Osmanskej ríše.

Určité javy sa tak opakujú na novej civilizačnej úrovni. Vidíme, že od roku 1989 nastal pád komunistického bloku a vznik zjednotenej Európy. Európsku úniu tak vidím ako opakovanie Franskej ríše. Ako opakovanie Byzantskej ríše vidím vznik a formovanie novej Euroázijskej únie na čele s Ruskom. Predpokladám, že je možné očakávať v nejakej forme aj opakovanie Arabského kalifátu založeného na islamskej ideológii. A naozaj v Iraku a Sýrii práve keď píšem tieto riadky bol ohlásený vznik kalifátu. Je otázkou, či práve tento kalifát prináša nový civilizačný impulz, skôr nie, ale aj tak v islamskom svete je cítiť veľký pohyb a hľadanie nejakej vlastnej kultúrnej a politickej identity.

Geopolitické súvislosti

Súčasnú politickú dianie na Ukrajine je dôsledkom stretu dvoch geopolitických koncepcií, starej anglosaskej koloniálnej a novo sa formujúcej euroázijskej. Podľa niekoľkých poznámok tvorca antropozofie Rudolfa Steinera, samotná Euroázijská únia bude len prechodný stav na zhruba tisíc rokov, po čom by po roku 3000 malo začať vytváranie (v jeho terminológii) novej 6 poatlantskej kultúry, ktorá by mala byť slovanská a založená na princípoch skutočného bratstva.

Ideovým tvorcom myšlienky Euroázijskej únie je ruský politológ Alexander Dugin, ktorý hovorí o vzniku nového civilizačného a geopolitického centra o presunutí moci od atlantických (morských) veľmocí (USA, GB a ich tradiční spojenci) smerom ku kontinentálnym veľmociam do Ruska a Číny. Idea Dugina vychádza z tzv. štvrtej politickej teórie, ktorú sformuloval a ktorá nahradzuje dnes už prekonané klasické politologické teórie liberalizmu vrátane neoliberalizmu, komunizmu a fašizmu. Má sa tak stať napríklad odmietnutím v praxi realizovanej kapitalisticko-liberálnej predstavy globalizácie a jeho logistickej a technologickej základni a ich nahradením tradíciou a prirodzenosťou pri rozvoji ľudskej spoločnosti a obnovením duchovnosti, znovuobjavením myšlienky byť miesto mať.

Politologické idey A. Dugina ako aj pravdepodobne koncept sociálnej bezpečnosti KOB (nebiblický koncept matričného riadenia politiky) inšpirujú aj súčasné vedenie Ruska, ktoré hlavne od nástupu Putina niekoľko rokov tvrdo pracuje na ich realizácii v praxi vo forme vytvorenia nového civilizačného útvaru Euroázijskej únie. V roku 2015 má oficiálne vzniknúť Euroázijská únia vytvorením zóny voľného pohybu, tovarov, služieb a ľudí medzi Ruskom, Bieloruskom, Kazachstanom a Arménskom. V prvej fáze sa očakáva postupné zapojenie bývalých republík Sovietskeho zväzu vrátane Ukrajiny. V druhej fáze najdôležitejší a očakávaný bude vstup Číny a možno aj Indie. Čína a India poskytnú neobmedzené výrobné kapacity a pracovnú silu, Rusko suroviny a vedecký potenciál. Tým vznikne skutočný ekonomický gigant. V tretej fáze Euroázijská únia zostane otvorená aj pre ďalšie ázijské krajiny ako sú napr. Irán, Sýria, Egypt, Mongolsko možno aj Turecko. Otvorená zostáva v prípade rozpadu, alebo rozdelenia EÚ aj možnosť vstupu krajín bývalého socialistického bloku ako sú hlavne balkánske krajiny s najväčším kandidátom Srbskom, Maďarsko, Slovensko, prípadne aj Čechy a Poľsko.

Euroázijská únia bude mať nielen veľkú ekonomickú silu, ale aj politickú, čím sa zásadne zmení celé doterajšie usporiadanie sveta. Predpokladá sa, že táto únia zavedie aj nový finančný systém, ktorý bude zrejme fungovať na iných princípoch ako doterajší bankový frakčný rezervný systém. Očakáva sa aj nová spoločná mena, možno krytá zlatom alebo jednotkami energie, založená na iných pravidlách ako doterajší systém virtuálnych peňazí. Môže to narušiť dominanciu dolára, čo je pre USA úplne neprijateľné. To je jeden z ďalších dôvodov, prečo sa USA bráni zubami nechtami vytvoreniu tejto únie. V tomto projekte sa počítalo s Ukrajinou ako krajinou patriacou historicky a kultúrne ako aj podľa dohôd veľmocí do sféry vplyvu Ruska. Bez Ukrajiny tento projekt je veľmi ohrozený a bolo jasné, že Rusko sa žiadnu cenu nevzdá svojho vplyvu na Ukrajinu. Preto USA vynaložilo obrovskú snahu na prekáženie tohto zámeru. Podobne to platí aj pre Gruzínsko a vôbec všetky krajiny bývalého Sovietskeho zväzu. Východná Európa bola viac menej poistená pred sympatiou k možnému vstupu do Euroázijskej únie ich rýchlym vstupom do NATO a EÚ napriek sľubom daným Gorbačovovi zo strany USA, že po zjednotení Nemecka a zániku Varšavskej zmluvy ostatné

krajiny bývalého socialistického bloku nepôjdu do NATO a udržia si skôr neutrálny charakter. Samozrejme v prípade vojny alebo rozpadu EÚ, toto nemusí platiť.

Historické súvislosti

Ukrajina nikdy nebola v dejinách samostatná. Kyjevská Rus bola historickou kolískou ruského štátu a samotné územie Ukrajiny patrilo striedavo a po častiach v rôznych kombináciách Litve, Poľsku, Rakúsko-Uhorsku, Rusku, Osmanskej ríše. Ukrajinský národ bol vždy považovaný spolu s bieloruským za súčasť ruského národa, ruskej kultúry. Navyše dnešná juhovýchodná Ukrajina (ľavobežná) tzv. Nové Rusko vzniklo oslobodením územia spod Osmanskej ríše a pripojením k Rusku. Veľkú úlohu zohralo aj neustále zasahovanie a intrigovanie Vatikánu voči pravoslávnomu náboženstvu, čo sa odzrkadlilo odštiepením časti pravoslávnej a z nej vytvorením gréckokatolíckej cirkvi podriadenej pápežovi, ako aj vznikom vlastnej nezávislej ukrajinskej pravoslávnej cirkvi dôsledkom čoho bol čiastočný náboženský rozkol medzi Ukrajincami a Ruskom.

Netreba zabúdať aj na ukrajinský nacionalizmus, ktorý bol veľmi výrazný cez II. svetovú vojnu. Podobne ako ustašovci v Chorvátsku, ukrajinskí nacionalisti vykonávajúci špinavú robotu boli často krát krutejší ako samotní Nemci. A tiež ako Chorváti počas nemeckej okupácie Juhoslávie aj ukrajinskí (zväčša katolíci, alebo grékokatolíci pochádzajúci zo západnej Ukrajiny) nacionalisti kolaborujú s USA s falošnou vidinou nezávislosti a prosperity, pričom si neuvedomujú, že sú len hračkou geopolitických záujmov. Ukrajina teda nikdy netvorila jednotný celok a samotné povedomie Ukrajincov o tom, kým sú, kam vlastne chcú patriť, čo je to demokracia je veľmi zmätené. Ukrajinci nevedia, čo je demokracia sú veľmi nezrelí k forme klasickej európskej demokracie. Všetci prezidenti a predsedovia vlád ako Kučma, Jusčenko, Timošenková, Janukovič atď.... boli demokraticky zvolení napriek všeobecnej znalosti o ich prepojení s oligarchami a ich skorumpovanosti. Samotný fakt, že protesty na Majdane boli deklarované ako boj proti korupciám a oligarchom sú smiešne, keď si uvedomíme, že zvolený bol priamo sám najväčší ukrajinský oligarcha a bývalý minister ekonomiky v Janukovičovej vláde podnikateľ Porošenko.

Ekonomické a spoločenské súvislosti

Prvou úlohou novej nelegitímnej vlády bolo vytlačiť Rusko z Krymu a odovzdať túto základňu Američanom. Nevyšlo to, Krym je v ruských rukách. Druhou úlohou bolo získať pod svoj vplyv tok plynu. Plynovod, ktorý ide cez územie Ukrajiny na Západ. Tu sa USA pokúšajú vydierať Ukrajinu, sľubujúc zameniť ruský plyn za americký bridlicový alebo nórsky. Dodávky ruského plynu nemôžu byť ničím kompenzované, potrebné je vložiť 200 miliárd eur alebo vybudovať veľkú flotilu tankerov, aby prevážal skvapalnený plyn z USA. Treťou oblasťou, o ktorú sa teraz aktívne bojuje, sú priemyselné oblasti juhovýchodu Ukrajiny, uhľové bane v Donbase, strojárstvo zamerané na produkciu pre Rusko. Treba si uvedomiť, že 70% ekonomického potenciálu Ukrajiny je na východe Ukrajiny. Naviazanosť ukrajinskej ekonomiky na Rusko je obrovská, akékoľvek preťatie ekonomických väzieb s Ruskom bude znamenať krach Ukrajiny. Takisto asi 3 až 5 mil. Ukrajincov pracuje v Rusku, zrušenie pracovných povolení do Ruska ak aj možný útek ľudí s priemyslového Donecka a Luhanska znamená zrušenie ukrajinskej ekonomiky a sociálneho systému.

Ďalší významný faktor je, že Ukrajina je obilnica sveta. Jej význam rastie v rámci klimatických zmien vo svete, kedy ďalšie obilnice sveta v USA, Kanade a Austrálii sú ohrozené suchom a inými výkyvmi počasia. Teraz si predstavte, že táto obilnica sa dostane do rúk EÚ. V Rusku je zákaz pestovania (aj dovozu) GMO plodín. Ak by sa Ukrajina dostala do EÚ a tá by neodolala tlaku USA a veľkým nadnárodným korporáciám v rámci pripravovaných transatlantických dohôd o voľnom obchode medzi EÚ a USA, tak by bola veľmi ohrozená práve otvorenou možnosťou pestovania alebo dovozu GMO plodín. To by malo veľmi negatívny vplyv na celý genofond ľudstva. Už len z tohoto enviromentálneho hľadiska je pre súčasný svet bezpečnejšie, keby Ukrajina zostala v rámci ruskej sféry vplyvu, v rámci prísnej ochrany pred GMO plodinami.

David Sulík

Jún 2014